Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

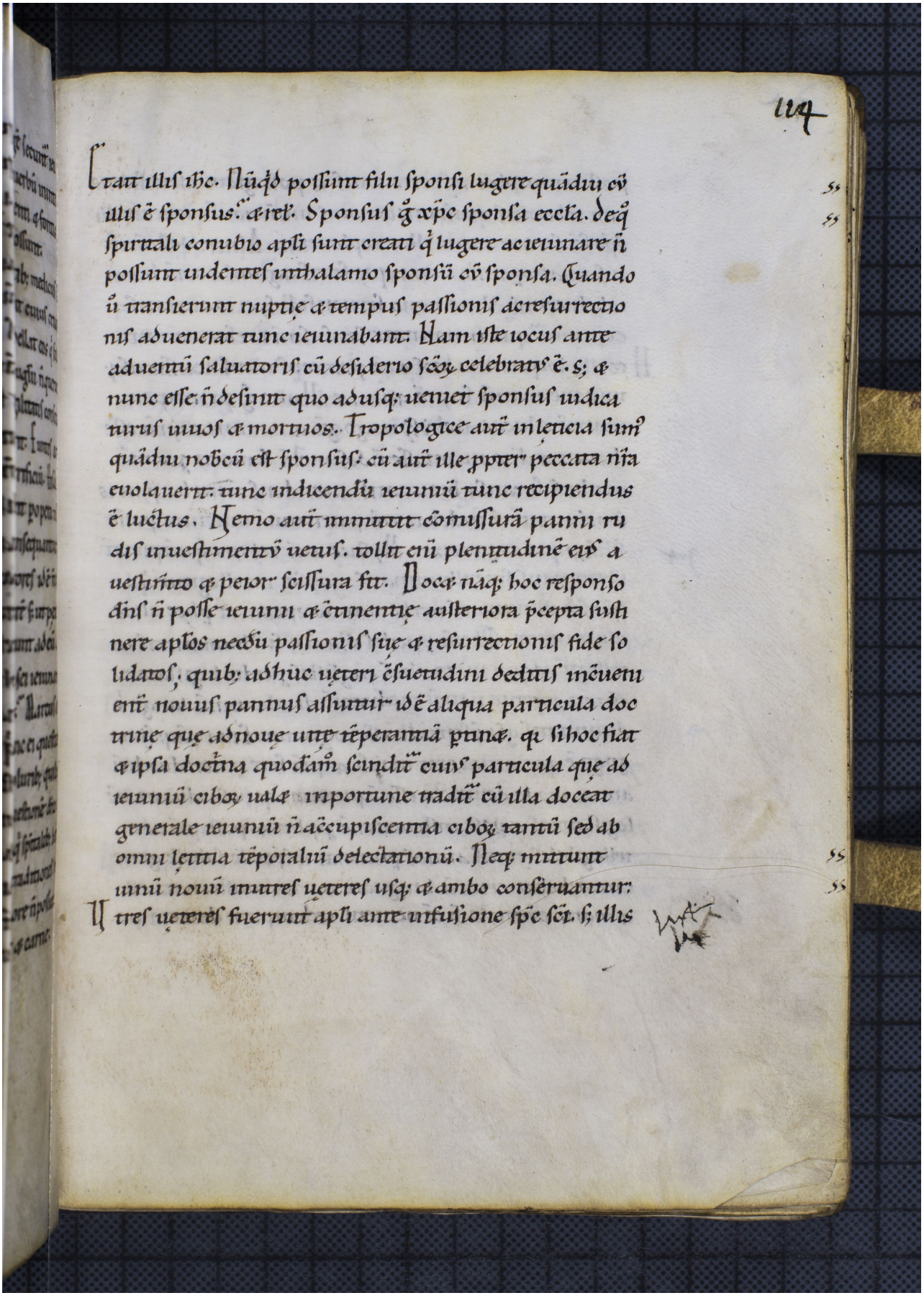

114

Tant illis ihc. Nūq̄d possunt filii sponsi lugere quādiu cū illis ē sponsus. ait. Sponsus q̄ xp̄c sponsa eccla. deq̄ spirituali conubio apli sunt erant q̄ lugere ac ieiunare ñ possunt undemes unthalamo sponsū cū sponsa. Quando ū transierunt nuptie & tempus passionis & resurrectionis aduenerat tunc ieiunabant. Nam iste locus ante aduentū saluatoris cū desiderio sc̄or celebratus ē. s; & nunc esse ñ desinit quo adusq; uenet sponsus iudicaturus uuos & mortuos. Tropologice aut̄ in leticia sum quādiu nobcū est sponsus. cū aut̄ ille ppter peccata nra euolauerit. tunc indicendū ieiunū tunc recipiendus ē luctus. Nemo aut̄ immittit cōmissurā panni rudis in uestimentū ueter. tollit enī plenitudinē eius a uestimento & peior scissura fit. Docet nūq̄ hoc responso dns ñ posse ieiunii & cunctis austeriora p̄cepta sustinere aplos necdū passionis siue & resurrectionis fide solidatos. quib; adhuc ueteri cōsuetudini deditis mōuenti est nouus pannus assumitur id ē aliqua particula doctrine que adnoue uite tēperantiā pertinet. qi si hoc fiat & ipsa doctrina quodam scindit̄ cuius particula que ad ieiunii cibos uale importune tradit̄ cū illa doceat generale ieiunii ñ accupiscentia cibos tantū sed ab omni leticia tēporalium delectationū. Neq; mittunt 55
unū nouū in ueteres usq; & ambo conseruantur: 55
Ueteres ueteres fuerunt apli ante infusione spūs sc̄i. s; illis